

Sygn. akt II K 650/15

Ds 1240/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący:	SSR Bożena Waresiak
Protokolant:	Beata Musiał

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzesku: A. L.

po rozpoznaniu w dniach : 30.12.2015r., 8.02.2016r. w B.

sprawy:

I. L. (1)

s. T. i A.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 24 sierpnia 2015 roku w miejscowości K. gminy Z. powiatu (...), województwa (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu 0,77 mg/l alkoholu w wdychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem F. (...) nr rej (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Brzesku sygn. akt IIK-69/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

I. Uznaje oskarżonego I. L. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 4 kk i za ten czyn na mocy powołanego przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym.

II. Na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

MS/K Wyrok 1. Wyrok sądu pierwszej instancji - wzór ogólny (stan prawny na dzień 01.07.15 r.).¹⁾

POUCZENIE

1. W terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia wyroku strona, podmiot określony w art. 416, a gdy ustawa przewiduje doręczenie wyroku, od daty jego doręczenia, strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, także pokrzywdzony / pokrzywdzona, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony, wymienionego podmiotu oraz pokrzywdzonego / pokrzywdzonej od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.

Wniosek powinien zawierać: oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy; oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo; treść wniosku; datę i podpis składającego pismo. Za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu. We wniosku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu / oskarżonej, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego / oskarżonej powinien również wskazywać oskarżonego / oskarżoną, którego / której dotyczy § 2. Dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w § 1 biegnie od daty doręczenia mu wyroku.

3. 3(art. 119 k.p.k. i art. 422 § 1 i 2 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.).

2. Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom, podmiotowi określonemu w art. 416, a pokrzywdzonemu / pokrzywdzonej od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, przysługuje apelacja (art. 444 § 1 k.p.k.).²⁾

3. Termin zawity do wniesienia apelacji wynosi 14 (czternaście) dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem (art. 122 § 2 k.p.k. i art. 445 § 1 k.p.k.).

4. Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 428 § 1 k.p.k.).

5. Oskarżony / oskarżona ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy (art. 6 k.p.k. i art. 83 § 1 k.p.k.), a strona inna niż oskarżony / oskarżona może ustanowić pełnomocnika (art. 87 § 1 k.p.k.). Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego / oskarżoną pozbawionego / pozbawioną wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba (art. 83 § 1 k.p.k.). Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego (art. 446 § 1 k.p.k.).

6. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika wykląda strona, która go ustanowiła (art. 620 k.p.k.).

7. Oskarżony / oskarżona / pokrzywdzony / pokrzywdzona w wypadku wydania na posiedzeniu wyroku warunkowo umarzającego postępowanie / oskarżyciel posiłkowy / oskarżyciel prywatny nieposiadający / nieposiadająca obrońcy / pełnomocnika może złożyć wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika w celu sporządzenia apelacji. Wnioskujący może zostać obciążony kosztami wyznaczenia takiego obrońcy / pełnomocnika (art. 444 § 2 i 3 k.p.k.).

8. Obrońca / pełnomocnik z urzędu wyznaczany jest z listy obrońców / pełnomocników lub jest pozbawiony wolności (art. 81a § 1 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

9. Wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika z urzędu prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy rozpoznaje niezwłocznie. Jeżeli okoliczności wskazują na konieczność natychmiastowego podjęcia obrony / reprezentacji, prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy, telefonicznie lub w inny sposób stosownie do okoliczności, powiadamia stronę oraz obrońcę / pełnomocnika o wyznaczeniu obrońcy / pełnomocnika z urzędu (art. 81a § 2 i 3 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

10. Strona może mieć jednocześnie nie więcej niż trzech obrońców albo pełnomocników (art. 77 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

11. Apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku (art. 447 § 1 k.p.k.).

12. Apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych (art. 447 § 2 k.p.k.).

13. Apelację co do środka karnego uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych. Zaskarżyć można również brak rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego (art. 447 § 3 k.p.k.).

14. 3W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4 k.p.k.).

15. Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przypadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5 k.p.k.).

16. Prezes sądu pierwszej instancji odmówi przyjęcia apelacji, jeżeli apelacja zostanie wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).

17. Jeżeli oskarżony / oskarżona jest nieletni / nieletnia lub ubezwłasnowolniony / ubezwłasnowolniona, jego / jej przedstawiciel ustawowy lub osoba, pod której pieczęcią oskarżony / oskarżona pozostaje, może podejmować na jego / jej korzyść wszelkie czynności procesowe, a przede wszystkim wnosić środki zaskarżenia, składać wnioski oraz ustanowić obrońcę (art. 76 k.p.k.).

18. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-17) ³⁾

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później.

- 1) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe
- 2) o ile przepisy nie stanowią inaczej; jeśli przepis stanowi inaczej to należy pouczyć strony stosownie do brzmienia tego przepisu
- 3) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi

Sygn. akt II K 650/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 08 lutego 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 23 sierpnia 2015r. oskarżony I. L. (1) spożywał alkohol w postaci piwa. Następnego dnia oskarżony pojechał swoim samochodem do pracy. Wracając wieczorem do domu zatrzymał się na stacji benzynowej gdzie ponownie spożywał alkohol w postaci piwa. Następnie I. L. (1) wsiadł do swojego samochodu marki F. (...) nr rej (...) i kierując nim udał się w kierunku swojego domu.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego I. L. (1) - k. 20

Oskarżony poruszał się drogą publiczną, a bezpośrednio przed nim jechał funkcjonariusz policji P. P. (1), który wracał z pracy po służbie. Policjant jechał prywatnym samochodem, jednak był w pełni umundurowany. Sposób prowadzenia pojazdu przez oskarżonego tj. poruszanie się pojazdem w bardzo bliskiej odległości od poprzedzającego go pojazdu z włączonymi światłami drogowymi spowodował, że P. P. (1) postanowił go zatrzymać i sprawdzić jaki jest powód takiego zachowania kierowcy. Ponieważ od oskarżonego była wyczuwalna można woń alkoholu P. P. uniemożliwił mu kontynuowanie jazdy i wezwał na miejsce patrol policji.

dowody: - wyjaśnienia oskarżonego I. L. (1) - k. 20

- zeznania świadka P. P. (1) - k. 15-16 i 21

Następnie oskarżonego poddano badaniu na stan trzeźwości, które podczas pierwszego pomiaru o godz. 21:06 wykazało 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugie badanie o godz. 21:22 wykazało 0,77 mg/l. Kolejne dwa badania pokazały odpowiednio o godzinie 21:44 – 0,61 mg/l i o godzinie 21:54 – 0,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód: - protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego - k. 2, 3

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 18 marca 2014 r. sygn. II K 69/14 I. L. (1) został skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2. Przedmiotowym wyrokiem Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, zaliczając na jego poczet okres faktycznego zatrzymania prawa jazdy w tamtej sprawie oraz orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 1000 złotych.

dowody: - odpis wyroku - k. 18

- karta karna - k. 9-11

Oskarżony ma 40 lat. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest stolarzem. Jest zatrudniony na pół etatu w firmie (...) na stanowisku tynkarza i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 875 złotych netto. Prowadzi gospodarstwo rolne. Jest żonaty. Ma na utrzymaniu troje dzieci. Jest właścicielem samochodu osobowego marki F. (...) z 2002 r. Był już karany przez tutejszy Sąd za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk.

dowody: - odpis wyroku - k. 18

- karta karna - k. 9-11

- zaświadczenie o stanie majątkowym - k.13, 17

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, w tym przede wszystkim protokołów badania zawartości alkoholu, zeznań świadka P. P. (1) oraz wyjaśnień oskarżonego I. L. (1) przyznającego się do winy.

Oskarżony nie kwestionował swojej odpowiedzialności za popełniony czyn. Z jego wyjaśnień wynika, że w dniu poprzedzającym zatrzymanie spożywał alkohol w postaci piwa. W dniu zdarzenia także spożywał alkohol w postaci piwa na stacji benzynowej po czym kierował swoim pojazdem. Będąc słuchanym w postępowaniu przygotowawczym I. L. wniósł o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy na karę bezwzględną 5 miesięcy pozbawienia wolności, środka karnego w postaci 8 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 złotych. Podczas posiedzenia Sądu oskarżony wniósł o nieorzeczenie wobec niego kary bezwzględnej pozbawienia wolności.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy, tym bardziej, że na żadnym z etapów postępowania nie kwestionował on swojej odpowiedzialności za zarzucony mu czyn. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym, niebudzącym wątpliwości materiale dowodowym, w tym przede wszystkim w wynikach badań oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron oraz spójnych i logicznych zeznaniach P. P., którym Sąd w całości dał wiarę.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, w oparciu, o które ustalono stan faktyczny. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji. Ich wiarygodność nie budzi wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Przestępstwo z art. 178 a § 1 kk popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 kk lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 (art. 178a § 4 kk).

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Artykuł 37a kk stanowi, że jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1, 2 lub 4.

Natomiast zgodnie z treścią art. 42 § 3 kk Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 chyba, że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Z kolei artykuł 43 a § 2 kk stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt. 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1 (tj. 60 000 złotych).

Mając powyższe na uwadze, a to przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy oraz wyniki jego badań na zawartość alkoholu wydychanym powietrzu, wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu przestępstwa

z art. 178a § 4 kk nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Oskarżony w dniu 24 sierpnia 2015 roku, w miejscowości K., znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu 0,77 mg/l alkoholu w wdychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem F. (...) nr rej (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Brzesku sygn. akt II K 69/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, co stanowi przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Przy wymiarze kary po stronie okoliczności łagodzących Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze fakt, iż zarzucane oskarżonemu przestępstwo jest czynem o znacznej społecznej szkodliwości z uwagi na zagrożenie jakie stwarzają osoby nietrzeźwe uczestniczące w ruchu drogowym. Kolejną okolicznością obciążającą jest dotychczasowy tryb życia oskarżonego. Przedmiotowego czynu oskarżony dopuścił się mimo, że był już karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Przepis art. 37a kk pozwala Sądowi na orzeczenie w przypadku przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 8 lat zamiast kary pozbawienia wolności grzywny lub kary ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt. 1, 2 lub 4 kk. Przedmiotowy przepis daje Sądowi możliwość wyboru, wskazując rozważenie w pierwszej kolejności celowości orzeczenia grzywny lub kary ograniczenia wolności, nawiązując wyraźnie do prymatu kar nieizolacyjnych. Sąd postanowił skorzystać z tej możliwości wobec oskarżonego I. L. i orzekł wobec niego karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd uznał, że kara inna niż kara pozbawienia wolności spełni swoje cele tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej. Kara ograniczenia wolności orzeczonej wraz z zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i świadczeniem pieniężnym w kwocie 10 000 złotych będzie w ocenie Sądu wystarczającą sankcją dla oskarżonego i wdroży go w przyszłości do przestrzegania norm prawnych i zasad współżycia społecznego.

Zgodnie z brzmieniem art. 42 § 3 kk Sąd był zobligowany do orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z wyjątkowym wypadkiem, uzasadnionym szczególnymi okolicznościami.

Nadto Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej uznając rozstrzygnięcie w tym zakresie za słuszne i adekwatne do całokształtu zachowania, którego dopuścił się oskarżony. Należy jedynie dodać, że stosownie do treści art. 43a § 2 kk, w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk sąd orzeka przedmiotowe świadczenie pieniężne w wysokości co najmniej 10 000 złotych, a nawet do 60 000 złotych.

Mając na uwadze trudną sytuacją finansową oskarżonego, który ma na utrzymaniu troje dzieci Sąd zwolnił go w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

S..

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć

oskarżonemu z pouczeniem

- kal. 14 dni